

روزنامه شرق

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران
صاحب امتیاز و مدیر مسئول: مهدی رحمانیان
نشانی: میدان آرژانتین، خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶
تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷
امور مشترکین: تلفن: ۳۲-۸۸۸۱۴۲۳۰
توزیع: شرکت پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵-۶۶۲۷۲۱۳۰
چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲
www.sharghdaily.ir

تهران: اذان ظهر ۱۱:۴۹ اذان مغرب ۱۷:۳۹ اذان صبح فردا ۴:۵۴ طلوع آفتاب ۶:۱۸

روزنامه شرق

سه شنبه ۳۰ مهر ۱۳۹۲ • ۱۶ ذی‌الحجه ۱۴۳۴ • ۲۲ اکتبر ۲۰۱۳ • سال یازدهم • شماره ۱۸۶۳ • ۱۶صفحه

انتشار اثری تازه از «هرتا مولر»

شرق: مجموعه داستان «زمین پست» اثر هرتا مولر نویسنده لهستانی برنده جایزه نوبل ۲۰۰۹ منتشر شد. این کتاب که شامل ۱۹داستان در ۱۸۰صفحه بوده با ترجمه رباب محب توسط انتشارات بوتیمار عرضه شده است. لحن شاعرانه و سهل و ممتنع داستان‌های این مجموعه از مشخصات بارز آن است. همچنین از این مترجم رمانی از «ربرتو بلانیو» به نام شبانه‌های شیلی نیز توسط انتشارات بوتیمار منتشر شده است.

زاویه دید

«رابین هود» یا «پرنس‌جان»

پگاه آهنگرانی

● در مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی پول‌هایی حیف و میل شده و کسانی که سزاوار دریافت این پول‌ها بوده‌اند محروم ماندند تا کسان دیگری هرچند نامربوط با این پول‌ها به نام سینمای تجربی فیلم‌هایی بسازند که نه فیلم محسوب می‌شود و نه تجربه. حالا مدیر جدید به سبک ایرانی پته مدیر قدیم را روی آب ریخته؛ پته‌ای که ۶/۵میلیاردتومان آب خورده است. پروژه‌ای به اسم لاله که مثل آب خوردن شش‌ونیم‌میلیاردتومان از بودجه مرکز گسترش سینمای تجربی را هورت کشیده است. اما مدیر سابق به شکل حیرت‌انگیزی این مساله را توجیه می‌کند. او می‌گوید «این ۶/۵میلیاردتومان که به این پروژه اهدا شده متعلق به مرکز نیست و من آن را از هوا قاپیده‌ام و به مرکز آورده‌ام و تازه از آن برای کمک به مستندسازان و تجربی‌سازان استفاده کرده‌ام» یعنی مدیر قدیم کاری رابین‌هودگونه انجام داده‌اند تا به بینوایان نانی برسانند. رابین‌هود البته این‌بار به جای اینکه حوزه مربوط به خود را مدیریت کند و بودجه‌اش را منصفانه هزینه کند، مشغول «قاپیدن» پول‌های سرگردان در هوا و در مراکز نامعلوم «که حتما پولدار هم هستند» شده است تا آن را بین بینوایان مقیم«مرکز» تقسیم کند. آن هم به نام پروژه‌ای به نام لاله که با همه حرف‌ها و حدیث‌هایی که حول این همشیره به وجود آمده، خرج کردن ۶/۵میلیاردتومان، نوعی سلحشوری است. من پیشنهاد می‌کنم یک مدال درجه‌یک رابین‌هودی به این آقای زرنگ بدهند که توانسته ۶/۵میلیاردتومان بودجه سرگردان را از مراکز نامعلوم در هوا بقاپد و کسی متوجه نشود و سروصدایش را هم در نیاورد و آن را خرج کسانی کند که به گفته خودش «تازه از راه رسیده‌اند و یک دوربین دست گرفته‌اند و یک‌شبه شده‌اند مستندساز». یعنی از پولدارها قاپیده‌اند و خرج فقرا کرده‌اند. البته گمان می‌کنم ایشان در تحلیل داستان رابین‌هود کمی اشتباه کرده‌اند. چون کاری که انجام شده، بیشتر از اینکه شبیه رفتار رابین‌هود باشد به اخلاق پرنس‌جان شبیه است. فقط حیف که ایشان را دیر کشف کرده‌ایم و هنوز دستشان گرم نشده باید بروند و بساط سفره‌ای را که برای تازه‌از‌گردراه‌رسیدگان باز کرده‌اند جمع کنند. البته زیاد دور نمی‌روند. همین دوروبر هستند تا در عرصه‌های دیگری به تکلیف خود عمل کنند و اینطور که می‌گویند این چند سال دوربینی را که دستشان بود زمین گذاشته و از فیلمسازی دور مانده‌اند و حالا دوباره می‌خواهند آن را به دست بگیرند و فیلم بسازند. فقط نمی‌دانم خسارت ایشان وقتی مدیریت می‌کنند سنگین‌تر است یا وقتی فیلم می‌سازند.

رویداد

«گرمازدگی» امروز رونمایی می‌شود

● **مهر:** مجموعه داستان جدید فرشته احمدی با نام «گرمازدگی» سه‌شنبه در کتابفروشی افق رونمایی خواهد شد. مراسم رونمایی از این کتاب، با حضور مدیا کاشیگر و فرشته احمدی، نویسنده اثر برگزار خواهد شد. کاشیگر در این برنامه به‌عنوان منتقد حضور دارد و به بررسی داستان‌های این کتاب خواهد پرداخت. احمدی هم ضمن حضور در برنامه، به سوالات مخاطبان و منتقد این جلسه پاسخ خواهد داد. «گرمازدگی»، چهارمین مجموعه داستان احمدی است. این نویسنده پیش از این مجموعه داستان‌های «سارای‌همه»، «پری فراموشی» و «جنگل پنیر» را توسط نشر ققنوس راهی بازار نشر کرده است. «گرمازدگی» شش داستان کوتاه را شامل می‌شود که به‌تازگی توسط نشر افق به چاپ رسیده است و با برگزاری مراسم رونمایی، وارد بازار نشر می‌شود. مراسم رونمایی از کتاب «گرمازدگی» امروز سه‌شنبه ۳۰مهر از ساعت۱۸ در کتابفروشی نشر افق واقع در خیابان انقلاب‌اسلامی، جنب سینما سپیده، نبش کوچه اسکو برگزار خواهد شد.

برگزاری هفته فیلم «هیچکاک ایران» در موزه هنرهای معاصر

● **شرق:** هفته فیلم و بزرگداشت زنده‌یاد ساموئل خاچیکیان از روز چهارم‌آبان‌ماه ساعت۱۶ با همکاری موسسه موجنو پگاه در سالن سینماتک موزه هنرهای معاصر تهران برگزار می‌شود. بعد از برگزاری هفته فیلم و بزرگداشت آثار مسعود کیمیایی، هفته فیلم ساموئل خاچیکیان با نمایش شش فیلم از این کارگردان مطرح سینما با همکاری موسسه موج نوپگاه از روز چهارم تا ۹ آبان‌ماه از ساعت۱۶ در سالن سینماتک موزه هنرهای معاصر تهران برگزار می‌شود، همچنین بعد از نمایش هر فیلم جلسه نقد و بررسی با حضور منتقدان، نویسندگان و کارگردان‌های مطرح سینمای ایران برگزار می‌شود. ساموئل خاچیکیان نویسنده، تدوینگر و یکی از تاثیرگذارترین کارگردان‌ها در صنعت سینمای ایران بود که برخی به وی لقب «هیچکاک ایران» را داده بودند. هفته فیلم و بزرگداشت ساموئل خاچیکیان از چهارم تا ۹آبان‌ماه از ساعت۱۶ در سالن سینماتک موزه هنرهای معاصر تهران آغاز و هرروز یک فیلم از این کارگردان به نمایش درآمده و بعد از نمایش هر فیلم جلسه نقدوبررسی برگزار می‌شود.

مرگ مولف

۱۲سال پس از خداحافظی «ساموئل خاچیکیان»

شاعری در دنیای مردگان!

محمدعلی سجادی

ساموئل عزیز - اجازه می‌دهی که تو را عزیز صدا کنم؟ سکوتت را به نشانه رضایت می‌گیرم - نمی‌دانم چند سال است که مرده‌ای؟ به من گفتند آیا درباره سالمرگ تو چیزی خواهم نوشت؟ دارم می‌نویسم. یعنی نوشته می‌شوی. شدی. در برگ‌برگ تاریخ سینمای ایران. اما چه کسی می‌داند که تو شاعر هم بودی؟ بله شاعر بودی و فیلم‌های معمایی - جنایی می‌ساختی. این تعارض تو را به گمان خودشان درک نمی‌کردند یا نمی‌کنند. از این‌رو هنوز برای راحت‌کردن خیالشان به‌سادگی همه‌چیز را مثلا ساده می‌کنند و به‌سادگی از پیچ‌ها می‌گذرند و به‌ناگهان میان هوا و زمین که نه، بل دره‌ای خودشان را معلق می‌بینند.

ساموئل عزیز ما می‌دانیم ولی این نسل و نسل‌های بعد نمی‌دانند یا کم می‌دانند که تو نخستین کسی بودی که به‌کار کارگردانی اهمیت دادی. یعنی در کنار خیل کسانی که مثلا کارگردان بودند و جورشان را فیلمبرداران بیچاره می‌کشیدند، جای دوربین تعیین کردی، عدسی انتخاب کردی، میزانسن دادی و... بله اینها را کسانی می‌فهمند که مثل من به تو مدیونند. تو داستانت را به زبان سینما بیان می‌کردی و تماشاگران هم برایت کف می‌زدند. عکس‌هایی از تو دیدم که چطور مثل ستاره‌های سینما از تو استقبال می‌شد. مزدت را گرفتی. کارت را کردی. هرچند در شیب عمر و کار به دست‌انداز افتادی و هرچه تقلا کردی دیگر در چهارراه حوادث سینما قرار نگرفتی. چاووشی‌خوانی کردی و البته عقاب‌هایت در زمان خود سینما را بار دیگر به آتش کشید و فروخت، اما به‌تدریج دچار فراموشی شدی و فراموشت کردیم. مثل خود سینمای پلیسی - معمایی که با وجود کاربردش در همه گونه‌ها، ملودرام، کمدی و... هنوز جدی نیست مگر آنکه باز مضمون‌پردازی کند یا برای اهل نقد و نظر طعمی از متفاوت‌بودن داشته باشد. البته می‌دانی که برای سینمای پلیسی باید پلیس را دوست داشت. شاید خود این هم با وجود مشکلات تولید و ممیزی و... موضوع قابل بحثی است برای آنکه تماشاگر به سینما نرود و فیلم پلیسی نبیند و در تلویزیون، میان فیلم‌ها و سریال‌ها نگاهی بیندازد از سر تفنن. من هم بعد از مخمصه که به تو تقدیمش کردم، مجموعه جست‌وجوگران را ساختم، که گویا سیمای وطنی نه به یادش می‌آورد و نه اینکه اصلا ساخته. وگرنه تا به حال به انحای بسیار، با دلیل و بی‌دلیل از سیمای وطنی پخش می‌شد و درباره‌اش حرف می‌زدند و میز گرد و چهارگوش می‌گذاشتند. من مثل تو زورم را زدم تا این نوع را در طول این سی‌وچندسال پی بگیرم و از پا نخواهم نشست. هرچند منزوی‌ام می‌کنند و می‌خواهند که از عطر و طعم اجتماعی و اینجایی‌اش بکاهم، مهم نیست من انبانم پر است از طرح و ایده و اگر عمری باقی باشد و دچار موقعیت اکنون تو نشوم! خیلی نگران نباش. سینمای ایران این‌بار نه با هجوم فیلم‌های هندی و ترکی و آمریکایی، بل با مهاجمان به نظر آشنا و خودی به خاموشی نشسته تا کی دوباره پر بگیرد. تو فعلا در آن دیار رویا با هیچکاک پرنده‌بازی کن و شعرهایت را برایش بخوان تا اگر نه زندگان، بل مردگان بدانند تو شاعر هم بودی!

دیالوگ

«مهرداد تیموری» از جشنواره موسیقی «کلاسیک تا معاصر» می‌گوید

تهران، میزبان غول‌های کلاسیک

عکس تزئینی است

شرق، عسل عباسیان: اینجا تهران است؛ شهری که این‌روزها مشتاق پاپ‌خوان‌های وطنی است و کنسرت خواننده‌های ایرانی، بسیار پرطرفدارتر از اجراهای موسیقی کلاسیک و به‌خصوص آهنگسازان بنامی چون بتهوون و شوپن و دبوسی و موتزارت و... برگزار می‌شود. پیش‌فروش بلیت کنسرت‌های پاپ در کمتر از یک روز به اتمام می‌رسد، اما کنسرت‌های کلاسیک و ارکسترال به این اندازه طرفدار ندارند. با این‌همه، این‌روزها در همین تهران، در تالار «شهید آوینی» پردیس هنرهای زیبای دانشگاه تهران و همین‌طور تالار رودکی سومین دوره جشنواره‌ای در حال برگزاری است؛ جشنواره‌ای که هدفش جذب اقشار مختلف مردم به‌منظور آشنایی با موسیقی فاخر است. جشنواره «کلاسیک تا معاصر» به همت دو موزیسین نام‌آشنا «علیرضا مشایخی» و «فریماه قوام‌صدری» از ۲۷مهرماه آغاز شده و تا سوم آبان‌ماه ادامه دارد. «مهرداد تیموری» مدیر برگزاری سومین دوره این جشنواره که از شاگردان «مشایخی» و «قوام‌صدری» هم هست درباره این جشنواره می‌گوید: «برگزاری این جشنواره با محوریت موسیقی مدرن است و به‌منظور آشنایی مخاطبان ایرانی به‌خصوص جوانان تحصیلکرده در رشته موسیقی با موسیقی مدرن است.»

او همچنین درباره برنامه این اجراها توضیح می‌دهد: «این سومین دوره این جشنواره است؛ جشنواره‌ای که در دوره‌های قبل، همه روزهایش رایگان بود اما این‌بار تنها سه روز اول جشنواره یعنی روزهای ۲۷ و ۲۸ و ۳۰مهرماه که در سالن آوینی برگزار می‌شود، رایگان و همین‌طور ورود برای همه علاقه‌مندان آزاد است، اما به‌دلیل عدم حمایت از این دوره جشنواره، برای سه‌روز پایانی که در تالار رودکی اجرا می‌شود، بلیت‌فروشی صورت گرفته.» او درباره هدف شکل‌گیری این جشنواره غیررقابتی می‌گوید: «هدف اصلی این جشنواره از دوره اول این بوده که توجه عموم مردم به هنر متفکر برانگیخته شود و تلاش ما بر این بوده که موسیقی را از ورطه تجارت بیرون بکشیم و مردم را به گوش‌دادن موسیقی فاخر دعوت کنیم.» او همچنین درباره نحوه گزینش آثار و هنرمندان توضیح می‌دهد: «ما با یک فراخوان از جوان‌های آهنگساز خواستیم تا آثارشان را بفرستند و بعد کمیته فنی، آثار را بررسی کرد و درنهایت گروهی از آهنگسازان انتخاب شدند و حتی برخی از نوازندگان و آهنگسازان این دوره از جمله خود من، از بین هیات اجرایی جشنواره هستند. خود من، هم نوازندگی می‌کنم و هم ارکستر را رهبری می‌کنم.» و بعد درباره غیررقابتی‌بودن این جشنواره توضیح می‌دهد: «هدف ما از ابتدا این بود که از جوانان دعوت کنیم تا در فضایی سالم و بدون رقابت بتوانند موسیقی خودشان را به گوش علاقه‌مندان برسانند.»

اما در جشنواره «کلاسیک تا مدرن» نه‌تنها آثار جوان‌های موسیقی نواخته می‌شود بلکه رپرتواری از آثار کلاسیک‌ها نیز در اجراهای ارکسترال اجرا می‌شود. «تیموری» در این‌باره توضیح می‌دهد: «نوازندگان در این جشنواره هم قطعات خودشان را اجرا می‌کنند و هم قطعاتی را از دوران باروک تا دوران معاصر. حدود ۱۵۰نوازنده در این شش‌روز روی سن می‌آیند و می‌نوازند. در سه‌روز نخست این جشنواره بیشتر کلاسیک‌ها نواخته شده و در سه‌روز پایانی آثار متاخرتر نواخته می‌شوند.»

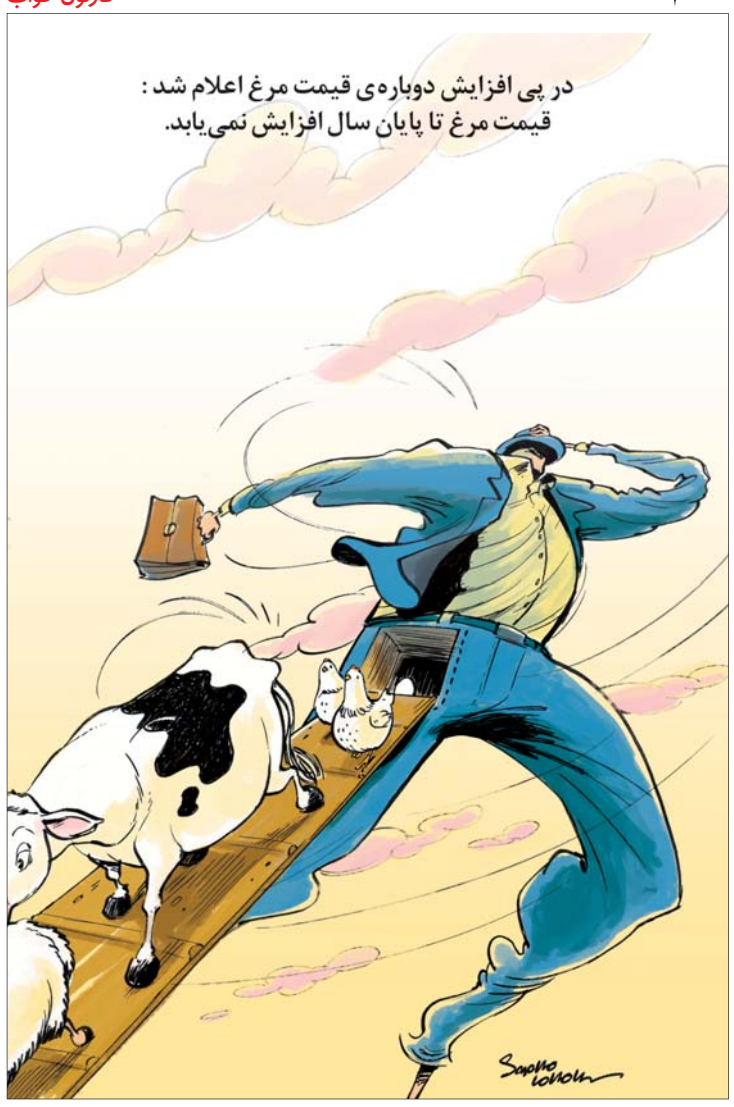
این جشنواره بدون هیچ پشتوانه مالی و تنها با همت استادان موسیقی و با اشتیاق جوان‌ترها برپا شده و «تیموری» افق پیش‌روی این جشنواره را همین می‌داند که نوازندگان جوانی که نمی‌توانند کنسرت انفرادی ترتیب دهند، از طریق این جشنواره هنرشان را به سایر نوازندگان و همین‌طور مخاطبان موسیقی نشان دهند و به نوعی تشویقی باشد برای نوگامان خلاق در عرصه موسیقی فاخر و همچنین باب آشنایی با این ژانر از موسیقی برای عموم مردم گشوده شود.

کارتون خواب

سلمان طاهری
salmantaheri@gmail.com

از هرنظربی‌ضرر

مجلس نماینده کجای جامعه است و جامعه دقیقا کجاست؟

پوریا عالمی

● یک منبع موثق که روی پشت‌بام مجلس بود خبر عجیبی داد. این منبع گفت: «یکی از نماینده‌ها درباره اینکه توفیقی، سرپرست وزارت علوم، به‌عنوان وزیر به مجلس معرفی نشده، حرف عمیقی زده.» این منبع گفت: «عمق حرف این نماینده یک‌طوری بود که عمق جراحت با قمه اینطوری نیست.» وی تاکید کرد: «کاش قمه می‌خوردم ولی این حرف را نمی‌شنیدم.» وی تصریح کرد: «البته به آدم قمه می‌زنند که حساب کار دستش بیاید، این نماینده هم یک حرفی زده که کلا حساب کار دست ما آمد.»

دغدغه مجلس: منبع مذکور از قول نماینده مزبور گفت: «آقای توفیقی، خواسته‌های دانشجویان و استادان دانشگاه و دانشگاهیان را برآورده کرد، اما در پاسخگویی به دغدغه‌های نمایندگان نتوانست نمره قبولی بگیرد.»

لب مطلب: در این لحظه ما دقیقا فهمیدیم چرا وزرای این هشت‌ساله، در مجلس استیضاح نشدند و وضعیت اقتصادی کشور اینطوری شد. چرا؟ چون این وزرا ممکن است خواسته‌های مردم را برآورده نکرده باشند، اما در پاسخگویی به دغدغه نمایندگان نمره قبولی گرفته‌اند. حتی کم مانده بود توی مجلس به وزرای قبلی کارت هزارآفرین و صدهزارآفرین بدهند.

ما همه‌ایم، اونا همه نیستند: این نماینده به منبع فوق گفته است: «درست است که وزیر علوم باید وزیر دانشگاهیان و دانشجویان باشد، اما دانشگاهیان که همه جامعه نیستند، در حالی که ما نماینده همه جامعه هستیم.» منبع ما در این لحظه که از درک این مفاهیم عاجز مانده بود، در دم ترکید.

دوسومی: ممدرضا باهنر هم دیروز گفته بود دوسوم (یعنی از هر ۱۰نفر، شش، هفت‌نفر) نمایندگان این دوره مجلس در دوره بعد رای نخواهند آورد.

جمع‌بندی: اینطوری است که وقتی حال جامعه بد است حال مجلس تغییر نمی‌کند، ولی وقتی حال مجلس خوش نیست، حال جامعه گرفته می‌شود.

